

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.061 van 16 maart 2000
in de zaak A. 90.049/VII-20.633.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat B. DAYEZ,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Wijnheuvelenstraat 227

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van
Congolese nationaliteit, op 7 maart 2000 heeft ingediend
om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid
van de tenuitvoerlegging te vorderen van het bevel van
de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken om
het grondgebied van het Rijk te verlaten van 9 februari
2000, aan de verzoekende partij op dezelfde datum ter
kennis gebracht;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2000
waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de
kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de
artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 8 maart 2000
waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 maart
2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten P. MASUREEL en A. TEMPELS die, loco Advocaat B. DAYEZ verschijnen voor verzoekster, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2. Overwegende dat, gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, en op de ernstige stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State teweegbrengt, zeker in het Vreemdelingencontentieux, waarbij de rechten van verdediging van de verwerende en van de eventueel tussenkomende partij tot een strict minimum zijn herleid, de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden

beslissing evident, dit wil zeggen klaarblijkelijk, dit is, op het eerste gezicht onbetwistbaar moet zijn;

Overwegende dat, om te voldoen aan die voorwaarde, de verzoekende partij duidelijk feiten en gegevens moet aanbrengen die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect ressorteren, onmiddellijk moet worden bevolenn; dat, met andere woorden, ingeval de vordering tot schorsing wordt onderzocht met inachtneming van de gewone regels van de schorsingsprocedure, en de schorsing alzo slechts over een paar maanden na het instellen van de vordering bevolen zou worden, zij onmiskenbaar te laat zou komen, omdat het aangevoerde nadeel dat voor de verzoekende partij uit de bestreden beslissing zou voortvloeien, en dat ernstig wordt genoemd, zich voltrokken zou hebben en niet meer, of alleszins heel moeilijk nog hersteld zou kunnen worden, met name zo moeilijk als in het geval dat de tenuitvoerlegging van het bestreden bevel niet wordt geschorst;

Overwegende dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid als volgt verantwoordt :

"Overwegende dat het bestreden bevel de verzoekende partij oplegt om uiterlijk op 8 maart 2000 het grondgebied van het Rijk te verlaten (...);"

3. Overwegende dat in onderhavig verzoekschrift verzoekster haar stilzitten tot 7 maart 2000 verklaart door te verwijzen naar het feit dat de bestreden beslissing dateert van 9 februari 2000 en het verzoek tot schorsing werd ingediend op 7 maart 2000; dat uit het administratief dossier blijkt dat zij op 9 februari 2000 kennis kreeg van de bestreden beslissing en huidig verzoekschrift pas op 7 maart 2000 heeft ingediend; dat verzoekster derhalve reeds van 9 februari 2000 op de

hoogte was van het feit dat zij binnen de 30 dagen het land diende te verlaten; dat zij niettemin gewacht heeft om de vordering in te dienen tot 7 maart 2000, met andere woorden tot één dag vóór het verstrijken van de termijn, die haar werd gegeven om het land te verlaten; dat zij geen enkele poging doet om haar stilzitten tot dan uit te leggen; dat het spoedeisend karakter van de zaak in die omstandigheden te wijten is aan verzoeksters eigen toedoen; dat dienvolgens niet is voldaan aan de eerste voorwaarde van artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, na beraad, op zestien maart tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.